

(Th. Nielsen), som i sit første Foredrag tillod sig det Samme. — Hvad angaar de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, skal jeg kun sige saa meget, at hvad jeg har henvendt til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds, har jeg henvendt til det ærede Medlem og ikke til noget andet æret Medlem, saa at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds ikke er berettiget til at anvende paa hele Udvalget, hvad jeg har sagt til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds, og ikke behøver at tage sig af det, i alt Fald ikke i dets Umindelighed. Hvis det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds ved denne som ved andre Leiligheder føler sig særlig opfordret til at forsvare det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds, er det en ganske anden Sag, saa opfatter jeg ham som hans Advokat. Til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds skal jeg sige, at mine Bemærkninger kun gik ud paa at fremhæve den Liberalitet, han har vist ligeoverfor det Højeinstitutt, som stod i Forbindelse med Herningbanen, og at det ikke undrer mig, at den Mand, der var besjælet af en saadan Liberalitet overfor det paagjældende Institut, som stod i Forbindelse med Herningbanen, ogsaa vilde vise en lignende Liberalitet overfor et andet Institut. Det er det Hele, jeg har villet yttre. Men i Forbindelse dermed har jeg villet gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at medens han ved sin første Liberalitet kom til at gavne den paagjældende Egn, vilde han derimod ved den sidste Liberalitet kun naae at stabe den Egns Beboere, hvorom der er Tale.

Winther: Jeg tror ikke at have været i Strid med Forretningsordenen, thi hvis det havde været Tilfældet, vilde jeg vist have faaet en Bemærkning af den ærede Formand. Naar jeg læser op af et trykt Skrift, kan jeg dog vel ikke læse Andet op, end hvad der staar. Det er jo umuligt, og der staar ikke her: Rigsdagsmanden for Solbæk Amts 3die Valgkreds, der staar blot: Tauber. Hvad det angaar, at jeg sagde Tauber senere, laa det blot derti, at jeg saae paa Underkrifterne, hvor man ikke betegner de Paagjældende med Afsene. Der staar Boffen fraværende og Tauber staar nævnt som den, der ikke er enig med de øvrige Medlemmer. Derimod tror jeg, naar jeg senere omtalte det ærede Medlem, at have gjort min Pligt ved at nævne ham paa den Maade, som han ønsker. Jeg kan faalebes vistnok berolige mig ved det Angreb, som det ærede Medlem rettede mod mig i denne Henseende. Hvad det angaar, at jeg skulde have faaet i Kommission, tror jeg det var, det ærede Medlem sagde — jeg veed ikke rigtig, hvad det var — at forsvare det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), maa jeg sige, at det er mig ganske ubekjendt, at jeg nogenstinde har havt et Opdrag, som

man kalder det, i denne Retning lige saa lidt som det denne Gang har været Tilfældet. Forøvrigt skal jeg ikke opholde Thinget ved disse personlige Smaatterier.

Berg: Heller ikke jeg skal opholde Thinget længe ved denne Sag nu. Jeg kan henholde mig til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), som er Finantsubvalgets naturlige Ordfører i denne Sag, da han har været Ordfører for vore Indstillingen angaaende Andragendet, om hvilket Thinget besluttede en Henviisning, der atter har foranlediget dette Lovforslag. Jeg kan saa meget mere gjøre det, som jeg fuldt ud er enig i det ærede Medlems Betragtning af denne Sag. Der er et Spørgsmaal, som er fremdraget her, navnlig om, hvorvidt der er et moralsk Ansvar eller ei. En siger saa, og en Anden siger saa. Jeg har tit lagt Mærke til, at det gaar med Talem om det moralske Ansvar, som det gaar med Talem om Jarver. Man kan ikke disputere med en Mand, der ikke har den rette Jarvesands, om Noget er grønt eller blaat, og paa samme Maade gaar det med Spørgsmaalet, om Noget er moralsk eller ikke moralsk. Det beror paa, hvilket Begreb man overhovedet har om det Moralske. Der er et andet Spørgsmaal, der er bragt paa Bane, og det er, hvorvidt dette Forslag kunde være til Fordel for en Bank eller ikke, og om denne Bank var en Bank i Sylland eller i Kjøbenhavn. Det er mig fuldstændig ligegyldigt, om det er en Bank eller en Person eller en Institution, eller om den Bedkommende bor i Sylland, Fyn eller paa Sjælland. Det kommer mig Alt sammen ikke ved. Spørgsmaalet er, om det er billigt i og for sig, og er det det, er det ogsaa billigt, fordi det dreier sig om en Bank. Den Beretning, som det ærede Medlem fra Nykjøbing paa Falster (Clausen) henviste til, har jeg i sin Tid meget nøie studeret, jeg har derfor meget god Anledning til at bede ham om, siden han har nævnt visse Belp og bertil spøiet, at der var Noget desuden, der var saa stammeligt og stemt, at han ikke engang turde sige det, at give nærmere Forklaring. Det gjorde det ærede Medlem ikke; men han sagde Noget, der snirklede omkring en Udtalelse om, at det var noget gruelt sæt Noget. Jeg skal sige, at jeg tror, at det ærede Medlem kun har set denne Sag i sit første Stadium og under en Belysning, som ikke vilde have holdt Stik, hvis han havde fulgt hele denne Historie fra Først til Sidst. Jeg var paavirket af denne Art Oplysninger, dengang jeg stemte over Udvalgets Indstilling i 1875—76, da vi forkastede den nuværende Indenrigsministers med dette ligegyldende Forslag. Det vil fremgaa af mine Udtalelser dengang, der iøvrigt ikke bære Præget af, at jeg manglede Erkjendelse af, at et vist Villighedsbetydning kunde gøres gjældende i denne Sag. Men jeg har havt Leilighed til ved